

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 68.

Z KRAKOWA DNIA 25 SIERPANIA 1813 Roku WE SRODĘ

Z Warszawy d. 17 Sierpnia.

Przechody woysk Rossyyskich dotad trwają. Dnia 14go b. m. przechodziła artylerya konna, niemniej przewożono pontony; dnia 16go przechodziła piechota.

Donoszą z Płocka: iż przez to miało przechodzić oddziały woyska Rossyjskiego rozmaitey broni, dążące ku głównemu woysku.

Przesłoga, iak bywają okropne skutki z używania mięsa z bydła dotkniętego zarazą morową.

(Z zalecenia W. Prezydenta Policji umieściliśmy w trzech po sobie następujących numerach gazety naszej, środki zapobiegania szerzeniu się zarazy morowej bydłowej, podane przez P. Fryera D. M. i Fizyka M. S. Warszawy. Lubo zaraza morowa bydła rogatych, rozciąga się iedynie do bydła tego rodzaju, a zatem, sama przez się innym zwierzętom, a tem bardziey ludziom nie zagraża, iednakże używanie mięsa z bydła zarazą dotkniętych, okropne dla pożywających mogłoby pociągnąć skutki. Przekonani ieste-

śmy że roztropność osobista i bacność nad dobrem ogólnem czuwającej władzy, zdolne są do zapobieżenia złemu iakieby ślad wyniknąć mogło, tam gdzie dozór być danym może i gdzie roztropność zaradza; lecz właściwa każdemu boiaźń szkodenia sobie, bywa także dzielną sprężyną powściągnięcia od złego, które czasem samey tylko niewiadomości skutkiem byćby mogło, i w tem to przekonaniu kładziemy krotki wyciąg z znanego i poważanego dzieła w ięzyku Francuzkim: *Elémens d'Hygiène, ou De l'influence de choses physiques & morales sur l'homme, & de moyens de conserver la santé.*)

”Wzbronieć należy używania mięsa z bydła chorych, a szczególniey z dotkniętych zarazą morową. Nigdy nie może być zbyt ostróżnością w dozowaniu iatek, aby w nich takowego mięsa nieprzedawano. Amman przytacza: że dwanaście młodych ludzi umarło najadłszy się mięsa z krowy, która zdechła na wrzody. Tysiącne są przykłady które dowodzą, iak niebezpieczną iest rzeczą iść mięso z bydła zdechłego, a szcze-

gólniey na morową zarazę. Często pomor rozszerzał się między ludźmi z tego powodu. Wiedząc iak przedmiot ten jest ważny, i iak szczegolniey wieśniacy ma-
 łożo są w tey mierze baczniemi, postanowi-
 łem przytoczyć niektóre w tey mierze przykłady: (Wszystkie prawie poparte cy-
 tacyami wiary godnych Pisarzy.)

” Scheñkius wspomina o zaraźliwej bieguncce, która grassowała w Wenecyi i Padwie roku 1599, ponieważ mieszkańcy tych obudwoch miałł pożywali mięso z kilku wołów chorych, których rzeźnicy sprowadzili z Węgier. — Xiądz Kirker pisze: że we Włoszech roku 1617 panowała zaraźliwa choroba na gardło, między ludźmi na wsiach mieszkającemi z powodu: że iedli mięso z wołów zarażo-
 nych.

” Geodefroy wspomina w samey kronice o zarazie morowej, która w roku 1655 zgarnęła wielką liczbę ludzi, i że choroba ta wszczęła się z używania ryb, które znajdowano nie żywe w jeziorach, niemniey że zwierzęta, które tuczyły się ciałami zoflawionemi bez pogrzebu, wszystkie się powściekały. — Cogrossi przy-
 tacza: że dwóch włościan iadłszy mięso z chorego wołu, dostali natychmiast gwałtowney biegunki; Valisneri zaś mo-
 wi o morowej zarazie, która zabiiała zwierzęta w roku 1617, a tym samym sposobem przeniosła się do ludzi.

” Jan Meyer pisze do Soerekiusza: że w pewnem miejscu włościanie zabiwszy zarażonego wołu, dostali w krotce wrzody powietrzne pod pachami, wpadli w gwałtowną gorączkę, a nakoniec dostali okropnych wymiotow i zgnitley biegunki. Dwa psy, które żarły mięso z tego sa-

me go wołu, zdechły w dniu tym samym.

” Jan Adam Gensel przytacza: że w roku 1712 grassował z tego powodu okropny pomor między ludźmi i zwierzętami w dolnych Węgrzech, a psy które poze-
 rały trupow ludzi zmarłych z tey choroby, wściekały się natychmiast.

” W czasie morowego powietrza na bydło w Vivarais; pewny rzeźnik z Anduz (miała w dolney Langwedocyi) kupił za tanie pieniądze chorego wołu; sprzedał on z niego mięso żołnierzom z pułku Royal - Baviere; wszyscy, co to mięso iedli, dostali zgnitley biegunki.

” Pisze Barberet: że woły więzione na okrętach z Auvergne na wyspę Minor-
 kę, zachorowały w drodze; ci wszyscy, którzy iedli z nich mięso dostali zgnitley gorączki, a drugiego dnia pokazał się piekielny ogień na łokciach i piętach.

” Bertin, korrespondent akademii chir-
 rurgicznej, między innemi nadzwyczaj-
 nemi zdarzeniami, które dosirzegli pomię-
 dzy murzynami w Gwadalupie, w osadzie Capestre, i o tem także wspomina: że dnia 12go Stycznia 1774 roku, wszczęła się gwałtowna morowa choroba między bydłem we wsi la Source zwaney, która się w krotce rozszerzyła. Kto tylko iadł mięso z zarażonego bydła, dostawał po dwóch lub trzech napaściach febry, gwał-
 towne kolki, a potem wpadał w słabość, która go w kilka dni zabiiała.

” Te przykłady, a oraz tysiące in-
 nych, powinnyby otworzyć oczy szczegól-
 niey włościanom, iakiem niebezpieczeń-
 stwem zagraża używanie mięsa z bydła i z innych zwierząt chorych; powinny naywiększą na zapobieżenie temu zwro-
 cić baczność, a naywyższa ofirozność w

tem wszystkim co się tyczy zdrowia bydła, nigdy zbyteczną byź nie może, gdyż przez to uniknąć można najokropniejszey ze wszystkich klęsk rodzaju ludzkiego — jaką jest zaraza morowa.

Z Petersburga d. 12 Lipca d. k.

(Z Kuryera Litewskiego.)

Na przedstawienie ś. p. Jenerała Feldmarszałka Xcia Goleniszczewa - Kutuzowa - Smoleńskiego, najmłodszy udarowani żołniali brylantowanemi znakami orderu Świętego Alexandra Newskiego: Jenerałowie porucznicy Rajewski i Xiąże Goliczyn; brylantowanemi znakami orderu Świętej Anny pierwszey klasy, Baron Korff i Wazyłczykow; oraz Jenerałowie Majorowie: Jurkowski, Kretow i Kotubakin; mianowani kawalerami orderu Świętego Wielkiego męczennika i zwycięzcy Jerzego, Jenerał porucznik Xiąże Dostoruki, Jenerałowie Majorowie: Panczulidzew pierwszy, Panczulidzew drugi, Cwileniew, dowódzca leibgardyi pułku Preobrażeńskiego Baron Rosen, Karpow drugi, Czochokow, Pysznicki, Uszakow, Zettuchin, Sulima, Merlin, Byłtrom i Czeczeryn drugi; Kawalerami orderu Świętej Anny pierwszey klasy: Jenerałowie Majorowie: Gogiel, Karpieckow, Pillar, Potemkin, Nikitin, z pułku leibkirysserow Jego Imperatorskiej Mości Baron Rosen, Hrabia Iwielicz, Baron Lewentstern, i Passek; kawalerami orderu Świętego Równopostolskiego Xiążęcia Włodzimierza drugiey klasy wielkiego krzyża mianowani: Xiąże Szachowski, Jurkowski, Łaptiew, Duka i Paszkiewicz; kawalerami tegoż orderu trzeciey klasy: Xiąże Urusow, Sabłukow, Hlebow, Iwaszew i Adjutant skrzydłowy Jego Impe-

ratorskiej Mości Pułkownik Michaud; Jenerałowie Majorowie: Xiąże Gurjałow, Sawoini i Leontiew udarowani brylantowanemi szpadami; Adjutant zaś skrzydłowy Jego Imperatorskiej Mości Pułkownik Hrabia Branicki złotą szpadą.

Marszałek powiatu Nowozybkowskiego, Radca nadworny Borozdna, żołtż mianowany kawalerem orderu Świętego Włodzimierza trzeciey klasy.

— Dnia 20. —

(Z Gazety Berlińskiej.)

Najmłodszy Imperator udzielił 30mu pułkowi strzelcow srebrne trąby, za popisanie się przy oblężeniu Częstochowy. — Dnia 20go Czerwca przybył do Kazanu Radca tajny i Senator, Xiąże Bagration.

Gazety tutejsze piszą o przeszłoroczney zarazie w południowey Rosyji, co następuje: W Lipcu r. z. pokazały się pierwsze małe znaki zarazy w Krymie. W środku miesiąca Sierpnia wybuchnęła w Odessie. Pomimo wszelkich zabiegów Wielkorządcy, aby ją wytepić, i ogłoszenia kwarantany, rozszerzyła się zaraza wszędzie z iedney strony aż do Batty, a z drugiey do Bugu. Zaraza grassowała szczególniey po wsiach, i sprzątnęła w iedney wsi przeszło 100 ludzi. W Odessie i okolicach umarło około 2600 ludzi, a w innych częściach kraju około 1000. Nakoniec ustał pomór powszechnie tak z powodu przedsięwziętych kroków, iako też dla tegich 18 i 22 stopniowych (według Reaumura), mrozow, przez parę miesięcy w Odessie panujących. W miesiącu Lutym zniesiono już kwarantanę.

Z Symferopla (głównego miasta Guber-

ni *Tauryckiej*), d. z *Czerwca d. k.*

W starożytnych jeszcze czasach półwysep *Tauryki* słynął ogrodami swemi, których teraz nawet w *Krymie* znajdują niekiedy ślady, a które byt swoy zdaią się bydź winne byłym tam osadom *Greków* i *Georgianow*. Szczególniej zaś południowe iey pobraża nayıpiękniesze wyławiaią miejsca, gdzie-pod łagodnem niebem dziko rosną granaty, figi, daktyle i inne drzewa owocowe, kraiom południowej *Europy* właściwe, i gdzie na wolnem powietrzu pomyślnie rozmnażane bydź mogą rośliny, których oyczyzną jest *Georgia* i północne *Persyi* kraie. Z tych względow, w roku 1811, woła było Jego *Imperatorskiej* Mości rozkazać: aby pod zarządzeniem *Gubernatora* wojennego *Chersońskiego*, założony był ogród w południowej stronie półwyspu *Krymskiego*, i na ten przedmiot rozkazano corocznie z gabinetu wydawać po 10,000 rubli. Ogólny cel tego zakładu jest, aby dopomoz do rozszerzenia w *Rossyi* ogrodnictwa, stanowiącego tak znakomitą, w wielu *Europy* kraiach, gałąź wieyskiego przemysłu. Z ogrodu tego amatorowie ogrodnictwa będą mogli z czasem, za u miarkowaną cenę, otrzymać nasiona i roszezki, nie tylko traw ogrodowych i drzew owocowych, ale też wszelkich pożytkowych, albo do samey tylko ozdoby służących roślin. Tym końcem mają bydź w tym ogrodzie: 1) Zupętny, ile możności, zbior wszystkich, w klimacie tuteyszem rosnących mogących drzew, krzewiow i zioł. 2) Zbieranie nasion i rozmnożenie, w miarę użyteczności, większych lub mniejszych rozsadnikow roślin, które w innych kraiach *Rossyi* utrzymywać się

mogą. 3) Rozmnożenie w celu przedaży, wielkich plantacyi tych roślin, które same tylko ciepłym kraiom są właściwe. Stosownie do tych różnych celow, ogród ten dzielić się ma na pięć głównych oddziałow: 1od. Ogród owocowy, obeymujący w sobie wszystkie drzewa i krzewy owocowe, oyczyfle *Rossyjskie* i cudzoziemskie, w różnych kraiach *Rossyi* utrzymywać się mogące. 2re. Park, czyli drzewa i krzewy, w robieniu *Angielskich* ogrodow używane. 3cie. Ogród gospodarski, do którego należą owoce ogrodowe, rośliny do rękodziel używane i wszelkie gospodarskie zielne rośliny, tudzież rośliny, lekarskie i pokarmowe, nakoniec rośliny zbożowe. 4te. Kwiaty, w zupętnym, ile możności ich zbiorze, tak nasionowe, iako i cebulowe. 5te. Ogród botaniczny; w nim umieszczone będą wszystkie, dziko w *Rossyi* rosnące zioła, dla udzielenia ich naszym *Uniwersytetom*; co do innych roślin, nayradsze tylko się wybiorą, w celu utrzymania korespondencyi i zamiany z ogrodami botanicznemi. Do zakładu tego przydane będą biblioteka i gabinet, zawierające w sobie wszelkiego rodzaju owoce i nasiona, rośliny suszone, iuż to dziko w *Krymie* rosnące, iuż rozmnożone w ogrodzie, i wszelkie rodzaje drzew w klocach i tabliczkach, dla poznawania drzewa w rozmaitych przeciągach i postaciach. Na ten ogród wyznaczono 100 dziesięcin iak naylepszej ziemi, a stosownie do rozporządzenia *JW. Ministra* spraw wewnętrzych, mianowany *Dyrektorem*, pomocnik głównego *Inspektora* plantacyi *iedwabiu*, *Radca* Kolegialny *Stewen*, który znaiomy też jest z innych podobnych zakładow, przez niego urządzonych. O-

grodz ten od wsi, w bliskości której jest położony, nazwano Nikitskim. Przeszłej jesieni, pomimo zatrudniających okoliczności i wczesnej zimy, zrobiono wcale piękne początki robot ogrodowych, i znaczną dosyć zasiano ilość różnych roślin rzadkich, a szczególniej drzew owocowych.

Z Rewla d. 9 Lipca. d. k.

Dnia 2go b. m. przybyli tu urzędnicy Amerykańscy PP. Gallatin i Bagard z służbą swoją. Puścili się oni z Filadelfii na okręcie mającym prosto do Kronstadt płynąć, ale wiatr przeciwny zmusił ich do zatrzymania się w tutejszem mieście. W niedzielę o godzinie 6tej wyiechali ślad ładem do Peterzburga.

Z Rygi d. 9 Lipca d. k.

JW. Jenerał porucznik Essen, który był dawniej Rygskim Gubernatorem wojskowym, po niejakim czasie brania kąpiei wód Baldońskich, wcale niespodzianie zakończył życie dnia wczorajszego, o godzinie szóstej zrana. Poprzedzającego wieczora jeszcze konno się przejeżdżał, i chodził na miejsce publicznych przechadzek; noc następująca była ostatnią jego życia.

Z Wrocławia d. 18 Sierpnia.

Z strony Królewsko Szląskiego wojskowego rządu oznajmiono co następuje: W nocy z 10go na 11ty bieżącego miesiąca wydała Austrya Francji wojnę, i oraz tegoż dnia z Rosyjskiej i Pruskiej strony wypowiedziany został rozjem, tak iż nieprzyjacielskie kroki rozpoczyna się po dniu 16go b. m., jeżeli nieprzyjaciel nie przerwie pierwey spokoyności oręża.

Odebrawszy niżej podpisany woj-

skowy rząd od najwyższej władzy rozkaz oznajmienia mieszkańcom Szląska o ważnem tem zdarzeniu, przekonany jest wczesnie, iż wiadomość ta na nowo patriotyczny zapał tak w rozpoczęciu, iako też w dalszem prowadzeniu wielkiego i świętego boiu ożywi, szlachetnie czyny narodowego ducha i pojedyncze ofiary dla ogólnej sprawy pomnoży i w wyższej okaże świetności, i zatwierdzi prawdziwe przywiązanie do Króla i oyczyzny.

W Frankensteinie d. 15 Sierpnia 1813.

Gaudi. Merchel.

Dzisiejsza gazeta tutejsza zawiera pomiędzy rozmaitemi wiadomościami co następuje: I

Podług niezawodnych doniesień z głównej kwatery pośrednictwo Austrii dla dania śwatu pokoiu było do 10 Sierpnia bezskuteczną, i Mocarstwo to, łącząc mądre umiarkowanie z przekonaniem o własnej sile, złączyło się najsćśle z Rosyją i Prussami, i rozpoczęła wojnę, która takimi siłami, iakie teraz są połączone, nie była jeszcze przeciw Francji prowadzona. W czasie gdy wojsko Rosyjskie liczniejsze, niżeli było w kampanii roku zeszłego, Austriackie mocniejszy, niżeli było w wojnie roku 1809, połączone z Pruskiem, które liczbą i duchem przechodzi wojsko, które oyczyzna nasza w najświeńniejszych czasach swojego istnienia miała, i wojskiem walecznych Szwedów, podające sobie ręce od morza Bałtyckiego do środiemnego, wspiera Anglii okrętami, amunicyą i pieniędzmi z szczodrobliwością i bezinteresownością, iakich kraie, które w związku z Francyją zostały bynajmniej nicznają.

Oswobodza oraz Anglii rycerski lud Hiszpański z iarzma i daie wewnątrzney Francyi czuć wszystkie nieszczęścia, które Napoleon Prussom i Rossyi gotował.

Tak nakoniec sama Francya przez zbyteczną swoją dumę skojarzyła związek między największemi i najmocniejszymi w Europie ludami, które od Wotgi i Tagu z rownem mężstwem i rownem natężeniem do boiu biegną, dla wymuszenia pokoju, który wrocić ma ludzkości wolność i radość. Tak nakoniec przyszedł do skutku związek, który gdyby był z tą rzetelnością i temi siłami przed dziesięciu latami zawarty, byłby już Europę uratował. Najlepsze nawet pokolenia Francuzkie ocknęły się: Przyszły Król Szwedzki staje przeciw Napoleonowi, a Jenerał Moreau oczekiwany jest w główney kwarterze Rossyyskiej.

Tak użyto rozeymu. Ktokołwiek waha się i wątpi, kto nie widzi jeszcze, iak tylko pobicie, narodowy bankrut i zniszczenie, kto nie odda teraz oflatka i co ma najlepszego dla oflatniey wojny w najzupełniejszym zaufaniu, ten jest — więcej iak boiaźliwym i nie wart nazywać się Prusakiem.

Z Wiednia d. 17 Sierpnia.

Stany komitatu Prezburskiego zebrały się d. 9 b. m. pod prezydencją zastępcy Obergeszpana, Hrabiego Palfy, i oprócz niektórych do terażniejszych okoliczności finansownych środków, uchwały, iż sama szlachta wezmie się do oręża.

Miało Prezburg nietylko żądanych do uzupełnienia pułku Hillera rekrutow dostawiło, ale nawet nakazało werbunek do wyborowego korpusu, (lekkiej jazdy) który tak pomyślnie idzie, iż do zamie-

rzoney liczby za kilka dni doydzie. Miało i obywatele, pomimo przez wielorakie przygody doznanego zniszczenia, zrobiło na co tylko zdobyć się mogło, dla dopełnienia życzeń Świętej osoby J. C. K. Mci.

Miało Raaba odstawiło d. 6 b. m. na najwyższe żądanie 31 zbroynych jeźdźców do C. K. pułku huzarów. Lud i konie znalezione przy rewizyi wcale do swego przeznaczenia zdawnymi.

Ban Kroacki zwołał d. 2 u. m. do Agrawu stany Kroackie i Sławonskie, którem, gdy im Ban przeczytał pismo Królewskie i wezwał do przytożenia się do obrony kraju, postanowiły zaraz wysłać deputacją do N. Cesarza z oświadczeniem, iż chętnie przytożą się do żądanej obrony.

Dzisiejsza gazeta dworska pod artykułem *Hiszpania* zawiera co następuje: Zgromadzone w Kadyxie stany Hiszpańskie na wiadomość o zwycięztwach Lorda Wellingtona chcąc okazać wdzięczność narodu Hiszpańskiego wydały na posiedzeniach swoich d. 1 i 2 Lipca kilka uchwał, mocą których 1) Odprawione zostanie uroczyście Bogu podziękowanie przy wystrzałach z dział i oświeceniu miasta; 2) Deputacja od stanów złoży życzenia Angielskiemu posłowi P. Wellesley (bratu Feldmarszałka); 3) Wybity zostanie medal u pamiątkę z popiersiem Feldmarszałka Wellingtona. (ktorego koszt przyjęło miało Plata na siebie); 4) Nadane mu będą w imieniu narodu Hiszpańskiego dobra.

O dawniejszych zdarzeniach aż do porażki pod Wittoria, iako też odalszym następie wojsk Francuzkich za Pirenie nie Monitor urzędownie nie doniosł. Ale o no-

wych zdarzeniach ogłosił pod d. 5 Sierpnia rapport, w którym potwierdza, iż Cesarz Francuzow mianował Xcia Dalmaeyi (Marszałka Soult) swoim namięnikiem i naczelnym wodzem woysk w Hiszpanii, nad któremi ten d. 12 Lipca dowodztwo objął i zaraz poczynił rozporządzenia do postąpienia przeciw woyskom Angielskiem, które St. Sebastian i Pampelonę oblegaia.

Potem umieścił rapport Jenerała Rey, dowodcy twierdzy St. Sebastian, pod d. 25 Lipca, o skutecznionem odparciu przez Anglikow przypuszczonego szturmu do 4tej twierdzy, w którym utracić mieli do 1600 Anglikow i 300 Portugalczyków w zabitych, ranionych i poymanych.

Nakoniec dwa rapporta Xcia Dalmaeyi d. 25 i 26 Lipca do Ministra woyny, których treść następuia:

Zobozu na wzgorkach Altabisca d. 25 Lipca 1813, o godz. 11 w wieczor.

Dziś uderzyłem na prawe skrzydło nieprzyziacielskie, które składało się z dwóch Angielskich dywizy i Hiszpańskiej Murillo. Wyparliśmy go z mocnego bardzo stanowiska z przodu Altabisca, ale o godzinie w pół do 4tej po południu, w tej samey chwili kiedy ścigaliśmy nieprzyziaciela, opuściła się tak ciemna mgła, iż nie mogliśmy natrzeć na nieprzyziaciela na wzgorzu Altabisca. Nie mogliśmy iak tylko 200 jeńcow zabrać; ale Anglicy znaczną ponieśli stratę. Jenerał Reille nie mógł dojść nad Lindus, gdzie miał rozkaz stanąć, ponieważ postrzegł poruszenie nieprzyziacielskiej linii przeciw prawemu swojemu skrzydłu. Od Hrabiego Erlon, (Jenerała Drouet) który miał zlecenie uderzyć na wzgorek Maja, iako też od Je-

nerała Villatte nie mam ieszcze doniesień.

Z Linscoin d. 26 Lipca o godz. 11tej w wieczor.

Nieprzyziaciel opuścił w nocy stanowisko swoje na wzgorkach Nonceveaux, tudzież oddalił się od Lindus, przed którem stanowiskiem stał Jenerał Reille z dywizyami prawego skrzydła. Rowno z świtem kazałem woyskom ruszyć daley. Dywizye lewego skrzydła pod dowodztwem Jenerała Clauzel, szły drogą ku Pampelonie; przednia straż jego natrafiła na pierwsze placowki nieprzyziacielskie z przodu Viscairete i odparła ie na wzgorki przed Zubiry, gdzie połączyły się z swoją linią. Przysłone droga i ciemna mgła, która przez cały poranek trwała, spóźniły nasz postęp, i późno już dosyć było, gdy czołowe kolumny opanować mogły wzgorki leżące z przodu Linscoin i Erro, gdzie zasła potyczka; nie sądziłem nawet za dogodne uderzyć tego wieczora na stanowisko nieprzyziacielskie, w którym pokazało nam się około 15,000 ludzi i kilkanaście dział.

Jenerał Hrabia Reille miał zlecenie po uzyskaniu stanowiska nad Lindus, uderzyć na prawe skrzydło nieprzyziacielskie i osadzić grzbiet gory, staraiąc się opanować uyscia, które prowadzą z doliny Bastan, i tym sposobem zniewolić nieprzyziaciela do odwrotu, co ułatwiłoby było Hrabieciu Erlon postąpienie naprzod; ale mgła nie dozwalała o 10 krokow rozznaczyć rzeczy; przewodnicy obawiając się, ażeby kolumny niewprowadzili do iakiey przepaści, wzbraniali się iść daley, co nakłoniło Hrabiego Reille udadź się w lewą do Espinal, a ia kazałem mu za Linscoin stanąć. Tymczasem Hrabia Erlon z dywizyami środkowemi uderzył wczoraj

na mocne stanowisko nieprzyjacielskie na górze Maja i mimo uporczywego odporu opanował. Po tak dotkliwym ciosie podzielił nieprzyjaciel wojska swoje na dwa oddziały, z których jeden przez dolinę Bastan, drugi drogą od Eghasar cofał się. Hrabia Erlon kazał je ścigać, ale wstrzymał potem to poruszenie, dla zgromadzenia swego wojska na górze Maja, gdy dowiedział się, że nieprzyjaciel utrzymuje się jeszcze na górze Atchiola. Ubolewam tem więcej nad niespodziewaną tą przeszkodą, że przepisałem Hrabieju Erlon to poruszenie w celu, aby się do mnie zbliżył. Jakoż powtórzyłem mu ten rozkaz.

Anglicy utracili w tej potyczce wiele ludzi i zabrano im 8 dział. Przy uderzeniu na nich Hrabiego Reille poniesli także nie małą stratę; batalion zdywizyi Roy uderzył na 10ty pułk Angielski bagnetem, poraził go i prawie wytępił. Nakoniec przy uderzeniu Jenerata Clauzel na wzgorkach Altabisca nierownie wiele utracili; poległo tam kilkunastu znakomych officerow i zabraliśmy wiele jeńców.

Nie wiem co wczoraj i dziś nad niższą Bidassao zaszło, bo nie odebrałem jeszcze doniesienia od Jenerata Villatte.

Nie widziałem nigdy ochotniejszych i więcej mężstwa okazujących wojsk iak teraz; narodowe gwardye z departamentow Landes i niższych Pireneiw, tudzież kompanie goralow strzelcow, których użyłem aż do granic, ubiegały się z liniowem wojskiem w odwadze, i t. d.

Podług pism publicznych nadeyśdź miały do głównej kwatery Francuzkiej

poźniejsze rapporta z Hiszpanii. I tak d. 28 Lipca zayśdź miała pod Pampeloną nowa potyczka, po której to miaślo, rownie iak twierdza St. Sebastian oswoobodzone zostaty. Xze Albufery (Marszałek Suchet) miał w odwrocie swoim z Walencyi odnieść niedaleko Tarragony znaczne korzyści, a Xze Dalmacyi oczekiwany miał bydź d. 31 w Wittoria. Względem tego wszystkiego należy jednak urzędowych i wiary godnych doniesień oczekiwać.

Z Berlina d. 17 Sierpnia.

Dnia onegdajszego Królewicz Szwedzki przybył z Oranienburga przez Spandau do Potsdamu, gdzie w nowym pałacu zajął przygotowane dla siebie pokoje. Gdy w Spandau oglądał okopy, dano ognia ze wszystkich dział tak w twierdzy iakoi w zamku.

Między przybyłymi do tutejszey stolicy znajdują się: Xze Radz wit z Wrocławia; poseł Angielski przy dworze Szwedzkim P. Thornton z Oranienburga; tudzież Lord Sunderland i Kapitan Dickinson; iako też i Jeneratowie Szwedzcy Loevenhjelm i Rosen wraz z pułkownikiem Baronem Ulfsparre, którzy udali się do Potsdamu. Radca nadworny Rossyjski Badyński gońcem z Kopenhagi do głównej kwatery, tudzież wielu Rossyjskich i Szwedzkich gońcow tedy przejechało.

Wyiechali zaś: Jenerał Porucznik Hrabia Tauenzien do Kurowa pod Szczecinem, Rossyjscy Jeneratowie Hrabia Grabow do Oranienburga, Bozzo di Borgo do Potsdamu, dokąd się także udał i Szwedzki Pułkownik Hrabia Brahe.

DODATEK
DO N^{ro} 68.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 25 SIERPNI 1813 Roku WE SRODE

Z Królowca d. 4 Sierpnia.

Przywiązanie mieszkańców Królewskich do naszego dobrego i sprawiedliwego Monarchy, okazało się na nowo w całej swej świetności przy obchodzie wczorayszej rocznicy urodzin jego. Jutrzenka tego uroczystego dnia hukiem dziękowita była. Królewsko-Niemieckie towarzystwo i tutejsza Akademia odprawiły w tym pożądanym dniu posiedzenia publiczne. Jeden z najstarszych członków towarzystwa, Radca wojenny Boch, w pośród nader licznej zgromadzenia miał mowę w przedmiocie: "Co Rząd, a co obywatele ze swej strony czynić winni dla poławienia państwa na stopniu doskonałości, i zabezpieczenia od upadku.", Radca Scheffner jako dyrektor, czytał wiersz Rosowny do okoliczności, a Prezydent Radca Konsyliaryalny Wald zakończył posiedzenie Rozprawą o Duchu czasu.

W południe Dowódca Rosyjski Hrabia Sievers dał obiad, wieczorem był bal w domu Niemieckim. Piękny wieczór i widok dokoła oświeconych domów i ogrodów po nad sadzawką zamkową zwa-

biły tam większą część mieszkańców, a oświecenie przez Hr. Siewersa pałacu i ogrodu Naślępcy tronu, co do smaku i okazałości, przewyższało inne.

Z Szczecina d. 4 Sierpnia.

Sposób, jakim tu dzień wczorayszy urodzin Króla obchodzony był świadczy o nieograniczonej miłości, wierności i przychylności Szczecinianów do naszego Monarchy. Niepodobna jest tego dokładnie opisać. Wszyscy mieszkańcy, jakby się zmowiwszy, zaraz równo ze dniem ozdobili wszystkie drzwi sznurami z kwiatów, a przed drzwiami kwieciami narzucano, słowem wszystkie ulice zdawały się składać jeden kwiatowy ogród, a szczególniej mieszkańcy na Laßady przewyższyli innych. Co najbardziej uważać należy, jest najsowniejsze opatrzenie Pruskich i Rosyjskich jeńców; wszystko tłoczyło się, a każdy z pozostałej jeszcze sobie choć szczupłej odrobiny pragnął się do tego przyłożyć. W południe zniesiono na dziedziniec zamkowy, gdzie się jeńcy znajdowali, rosółów, mięsów, potraw, bułek, wina, rumu, tytoniu i fajek, wszystkiego

w obfitości, i to między jeńców rozdano; radość, którą z niemi mieszkańcy dzielili, jest nie do opisania, i śmiało powiedzieć można, iż trudno jest mieć rozkoszniejszy widok, i gdyby ze strony Francuzkiej nie czyniono przeszkod, wszystko by było jeszcze lepiej poszło. Jak dalece zaś Francuzi starali się przeszkodzić naszym uciechom, następująca okoliczność najlepiej okaże: Jeszcze w dzień Francuzi okazali z tej uroczyłości swoje nieukontentowanie, do niczego wszelako nie przyszło, ale wieczorem skoro mieszkańcy swe okna oświetlili, natychmiast Gubernator wysłał mocne patrole, officerowie i żołnierze musieli obiegać ulice napełniwszy kieszenie kamieniami dla wytłukania okien, przyczem nie mało zdrożności zaszło, i wiele osób aresztowano. Sam nawet Gubernator rozżarty biegał po ulicy Luizy, i sam własną ręką wiele okien wybił. Przyzwawszy potem Burmistrza miasta Kirstein i Dyrektora Policji Stolle, powiedział że mieszkańcy za tę przychyłność do swego Króla będą ukarani, że każe natychmiast 10,000 talarów przez egzekucją wojskową wybrać, a P. Stolle do twierdzy Preussen odesła, iakoż to ostatnie zostało niezwłocznie uskutecznione, i obawiać się należy, aby areszt P. Stolle nie potrwał długo.

Z Koblenz d. 4 Sierpnia.

N. Cesarzowa Rejentka wczoraj wieczorem, i dziś przed odjazdem przypuściła do swej audyencji władze publiczne, i z wielu Urzędnikami najuprzemiej rozmawiała. O godzinie 8mej odplynęła do Kolonii przy huku dział i odgłosie dzwonów. Niezliczone mnóstwo ludu okrywało brzegi.

Zdawało się, że Cesarzową bardzo bawił widok rozkosznych brzegów Renu, zachwycających okolic biegiem tej rzeki przerniętych, a nayszczególniej czarujące okolice Koblencu.

Poddani Xcia de Nassau ubiegali się z nami w okazaniu czci i przywiązania do Monarchini naszey.

Z Akwisgranu d. 5 Sierpnia.

W tej właśnie chwili, odbieramy wiadomość, że N. Cesarzowa Rejentka przybywa do naszego miasta, a część tej dworu już nadeszła. Porobiono przygotowania na tę przyjęcie, bo wszystko dla niej tchnie miłością i uszanowaniem. Zapamiętany jest powszechny, i oczekujemy z niecierpliwością chwili oglądania naszey ukochanej Monarchini.

Z Monachium d. 12 Sierpnia.

W obozie pod Nimfenburg znowu odbyły się d. 10 z rana wielkie obroty wojskowe, którym Król Jmć przypatrywał się z altany będącej tuż przy namiocie Królewskim, gdzie się też dwór i zagraniczni postowie znajdowali. Gdy wojska pod rozkazami Jenerała Wrede ukończyły ogniową mullrę, Król Jmć wsiadł z swoim orszakiem na konia, i całe wojsko w najlepszym porządku przeciągnęło około niego, co trwało niejaką chwilę, i nayszczególniej wyślawiało widok, któremu pogoda sprzyjała.

D. 8 o godzinie 11 przed południem przybył tu Król Neapolitański, i stanął u swego Ministra Hrabi Caracioli. Naszajutrz odwiedził nasze Królestwo w Nimfenburgu, potem znajdował się z niemi na Operze, a d. 11 o godzinie 11 przed południem puścił się w dalszą drogę do Drezn.

Z Stralsundu d. 8 Sierpnia.

Stan kupiecki i marynarka zostały uwiadomione o ponowieniu rozkazów, do chwytania każdego korsarza lub rozbojnika morskiego napotkanego na morzu Bałtyckiem.

Rozmaite Wiadomości.

D. 8 b. m. oglądał Arcy Xcie Karol fłojące przy Landshut pod Jeneratem Miłoradowiczem gwardye Rossyyskie i Pruskie. D. 9 N. Imperator pojechał z Arcy Xciem Karolem do Pragi. N. Król Pruski udał się tamże d. 9. Korpusy Wittgensteina i Kleissa złączyły się z głównem wojskiem Austrjackiem pod Egier dla wspólnego działania. Jenerał Moreau umieszczony jest przy N. Imperatorze jako jenerał major, to jest w takim samym stopniu, jak Xcie Neufszatelski przy Cesarzu Napoleonie.

D. 11 b. m. z rana Królewicz Szwedzki obehrzawszy woyska Szczecin oblegające, kazał im czynić wiele obrotów wojennych. W tem gdy się zbliżył do okopów twierdzy szelono do niego, i bomba o 30 kroków od Królewicza padła, rozpętała się. Skoro potem Królewicz uyrzał znaczną liczbę Francuzkich żołnierzy furazujących przed twierdzą, a na nich kozacy uderzyć chcieli, przywołał do siebie ich dowodcę, który wraz z Kommissarzem wojennym przybył do niego. Wyślawił mu łagodnie, jak dowodca twierdzy Pruskiej złamał rozeym szelając do jego zastony, i dodał: "gdybym zechciał, wszystkichbym was kazał zabrać w niewolę, wystawszy przeciw wam jaz-

dę, bo będąc bezbroni, nie mógłbyście dać odporu., Officer flarał się uniewinić, i okazał zmartwienie swoje z takowego postępku. Pomowiwszy Królewicz z nim chwilę, pożegnał go. Wszyscy z reszta w pobliskości fłojący Francuzcy żołnierze okazali głośno życzenie swoje prędkiego przywroczenia pokoju, i zakończenia ich cierpień.

Dnia 14 b. m. Francuzi z Arneburga i Tangermindy (w flarey Marchii) cofnęli się nagle do Stendal.

Podług pism Paryzkich spodziewano się w Maguncyi wielu Xiażąt Ligi Reńskiey, a wielu Senatorów, którzy z Cesarzową przybyli, pozostać tam mieli, gdy tymczasem Cesarzowa udała się naprzód do Bruxelli.

Gazeta Londyńska *the Times* powiada, że podług Dziennika Gospody Loyds z 6go Lipca, oprócz 80 żagli w dawniejszych Dziennikach oznajmionych, ieszcze 283 okrętów z Ameryki do roznych portów królestwa zawinęło. Taż gazeta dodaje: "Ten artykuł dostatecznie przekona Bonapartego, że na przekor wszystkim jego usiłowaniom, Angliia ma to wszystko zawsze, na czem iemu brakuie, i czego on przez wszystkie wymyślić się mogące sposoby, koniecznie nabydź flarał się, to jest okręty, osady i handel.

Królewicz Wirtemberski Paweł udał się z swą małżonką do Karlsbadu.

Podług Gazet Amerykańskich flota Amerykańska składa się z 3 okrętów 44 działowych, 1go 38 działowego, 4ch 36 działowych, 3ch 32 działowych, 1go dwudziestodziałowego, 1go 18 działowego, 1go 14 działowego, z flotą galerową bli-

sko 200 żagli wynoszącą.

Przy odjeździe Cesarzowej Francuzkiej do Moguncyi, zdjęto natychmiast chorągiew, która dotychczas zawsze na śródniem Pawillionie pałacu Tuilleries powiewała.

D. 30 Lipca W. Xże Frankfurtski powrócił do Frankfurtu.

Podług niepewnych doniesień Marszałek Ney zolał mianowany następcą tronu Saskiego. (Z gazety Stralsundzkiej.)

Dnia 23 i 24 Sierpnia 1813.
Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Nowa Pszenica	14 —	13 —	12 —	11 —
Korz: Przenicy	11 —	10 —	9 —	8 —
Zyto nowe	10 —	9 15	9 —	8 15
— Zyto	8 —	7 15	7 10	6 —
— Jęczmień	7 —	6 —	5 15	5 —
— Owsa	5 —	4 15	—	—
— Jagiel	20 —	18 —	16 —	14 —
— Grochu	—	—	—	—
— Rzeku	—	—	—	—

D O N I E S I E N I A.

Prefekt Departamentu Krakowskiego, do powszechney podaie wiadomości, iż w dniu 1szym Września r. b. licytacya na kupno 30,000 sztuk worow i 5,000, sztuk pbecek do magazynu Krakowskiego w biurach Prefekta przedsięwziętą będzie.

Entreprenerowie mogą się o warunkach w wydziale drugim, kazdego czasu zainformować. W Krakowie d. 21 Sierpnia 1813.

Wodzicki, Prefekt.
Wiróński, S. 7.

Sąd Policji poprawczy obwodu Krakowskiego wzywa wszelkie tak cywilce jak i wojskowe władze, aby zbiegłego zroboty publiczney Matensza Ozdołę śledzić poymac i tu doflawic raczyty, tenze iest wzrostu duzego ogromnego, twarzy podciagley, nosa duzego, siwych oczow, blond włosow, rodem z wsi Kosciejowic w powiecie Miechowskim Dep. Krakowskim położoney, ma lat 58. Dnia 2 Czerwca 1813.

Od J. K. X. Mei Sądu Policji Poprawczy Obwodu Krakowskiego.
Więchowski. Hoszowski. Michniski.

Niżey podpisany do publiczney wiadomości podaie, iż z mocy Rezolucyi Wysockiego Trybunału Cywilnego Departamentu Krakowskiego, dnia 14 Czerwca r. b. do Nr. 1056 wydanej, dom z gruntem i dwoma ogrodami na Piasku przy Krakowie przy ulicy Gańcarskiej Nr. 131 położony, w szacunku 4957 złp. po niegdy Ur. Zofii Mamini, na małoletnich Sylwestra, Franciszka synow i Jozefę corkę Maninich, obrane zamieszkanie w Krakowie przy ulicy Wiśney Nr. 268 mających, prawem sukcesyi spadły, których Opiekunem W. Mikołay Truchnowski, w Krakowie przy ulicy Wiśney Nr. 268 a dodanym Opiekunem W. Alexander Niesiołowski, przy ulicy Grodzkiej Nr. 38 mieszkający, w kamienicy przy ulcy Szczepańskiej Nr. 374 położoney, i w Kancellaryi niżey podpisanego Pisarza, więcey dającemu sprzedanym zoflanie. Do sprzedazy zatem rzezonego domu i stanowczego przysadzenia na rzecz więcey dajacego Licytanta, po odbytem przygotowawczem przysadzeniu na dniu dzisiejszym, dzień 10 miesiaca Września r. b. naznacza się. W zywa zatem niżey podpisany Opiekunow i zyczących sobie powyższy dom nabyć, aby w dniu rzezonym o godzinie otey z rana stawili się, i podania swe za powyższy dom ośwadczyli. — Zbior objaśnień, taxę i kondycye kazdego czasu tamize przeyrzec można. — Dan w Krakowie dnia 20go Sierpnia 1813.

Floryan Cheynacki. P. A. D. R.

Niżey podpisany Komornik podaie do publiczney wiadomości, iż dnia 27go Sierpnia r. b. o godzinie otey ranney w Karczmie wsi Krobodrz przy Krakowie za Rogatkami ulicy długiej Powiecie i Departamencie Krakowskim, sprzedawana będzie wodka okowita, w beczkach, przez publiczną licytacyą za srebrną grubą Pruską monetę; zyczący sobie przeto takowey nabycia raczą się w miejscu i terminie wyżey wspomatonym znajdować. — Dan w Krakowie d. 20go Sierpnia 1813.

Franciszek Chwajtkiewicz, Komornik S. P. P. i M. Krak.